

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Efter-Skrift

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 200. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1828_470_3-txt-shoot-idm641/facsimile.pdf (tilgået 04. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

kun straffes. Vel er det i Aandens ei nær saa let, som i Legemets Verden, at see, naar Skjeppen er fuld, men man har derfor ogsaa Lov til i denne Hensende at følge sin rimelige Formodning, og jeg maa jo nok finde det rimeligt, at er den literaire Opposition ikke sees i sin Virkelige Lyd, medens den havde Theologisk Aaandsskrift til sit Organ, da vil den det endnu mindre, naar Organet fatted, som nu bliver Tilfældet.

Men, kunde man sige, hvorfor bliver det Tilfældet, uden fordi Du ikke vil fortsætte den indirette Oplysning, og giver dig da selv det Kjende-Tegn paa Betimeligheden, du ønsker?

Med Dette kunde jeg svare: jeg har, selv da jeg hedde Med-Redigter af Aaandsskriftet, aldrig været andet end Dr. Kugelbachs stadige Med-Arbejder, har ikke skrevet Aaandsskriftet, og raader ei heller for dets Ophor; men dog vil jeg ogsaa sige, jeg har ikke alene billiget dets Begyndelse, men raader til dets Fortsættelse, og længe styet Tanken om dets Ophor, skjøndt jeg ei kunde sige mig selv, hvorfor vi, efter den paa Hals-Veien indhøstede Erfaring, skulde gjøre os Livet saure med Fortsættelsen. Forsk da man sagde mig, det af mange Grunde maatte gaae ind, forsk da begyndte jeg koldblodig at betragte Sagen, og, skjøndt man selv til det Døde, man har været med at danne, har en Slags Skaber-Nærighed, der krymper sig ved dets Begravelse, kaster jeg dog med al Rolighed Ford paa dette Ligg, der, i Følge sin boglige Natur, kun havde et figurligt Liv, og daer derfor ogsaa kun en figurlig Død, som vor Aaandsskrift i Trykkerierne.

Klart skaaer det nemlig for mig, at om ogsaa, hvad jeg inderlig ønsker, skjøndt jeg ei tør vente det, den indirette Oplysning om Stats-Kirkens Fordrivning kan skaffe de gammeltdags Christne virkelig Religions-Frihed, saa maa

